

Sympati for. Men jeg gør opmærksom paa, at Bestemmelser i saa Henseende allerede nu kunne træffes efter Fabriklovens § 1, 2det Stykke, og ogsaa efter det Forslag, der er til Behandling her i Tinget for Øjeblikket. I § 2 i dette sidste Forslag gives der Ret til gennem Politivedtægt at forbyde saavel Børn som Personer, der endnu ikke have fyldt 18 Aar, enten helt eller delvis at deltage i Arbejde i Erhvervs-virksomheder, som maa siges at være farlige for de paagældendes Sundhed eller Sædelighed. Jeg tror, at det vil være rigtigst at beholde Bestemmelserne vedrørende Børn og unge Mennesker i Fabrikloven, hvor de rettelig høre hjemme, og undlade at sætte dem ind her. Ellers kunde der ogsaa være Tale om, at vi her skulde ind paa Bestemmelser om Kvinders Natarbejde o. s. v. Det er vist rigtigst, at vi i al sin Almindelighed holde dette Punkt udenfor det Forslag, her er Tale om, og jeg henstiller, om det ikke vilde være heldigt, om det ærede Medlem tog det Ændringsforslag tilbage. Men i øvrigt maa det ærede Medlem jo selv skønne over, hvad han i saa Henseende anser for rigtigst. I og for sig er Tanken rigtig; men jeg tror, at det Spørgsmaal hører mere hjemme i Forslaget om Arbejde i Fabrikker m. m.

Formanden: Der er indtegnet 4 Talere endnu. Under den Forudsætning, at disse Talere ville fatte sig nogenlunde kort, er der Haab om at kunne føre Forhandlingen til Ende i dette Møde og derved undgaa det Aftenmøde, som ellers vil blive nødvendigt.

Poul Rasmusen: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Anmodning og fatte mig i yderste Korthed. Jeg vil anbefale Ændringsforslaget under Nr. 1 og anbefale ærede Medlemmer at stemme mod samtlige Underændringsforslag undtagen Underændringsforslaget under Nr. 12. Det viser sig ogsaa af de Motiveringer, der have været fremsatte fra de 2 Mindretals Side, Mindretallet under Nr. 3 og Mindretallet under Nr. 4, hvorledes disse Mindretal kræve Udvidelser, hver i sin Retning. Vi ere blevne staaende her ved Bestemmelsen i § 13, og det er mig ufatteligt, hvorledes den højtærede Minister kan tale om, at der er nogen som helst Uklarhed i § 13; thi den er saa klart og koncist affattet, som noget kan være. § 13 siger, at der maa ikke i Almindelighed være flere beværtningsdrivende end efter et bestemt Forholdstal; dog maa i de Byer, hvor der

var flere den 1. Januar 1911, Antallet blive sat saa højt, som det var paa det givne Tidspunkt. Den Bestemmelse have vi netop optaget med velberaad Hu. Thi, som Statistikken viser, er der en hel Del Byer, hvor Forholdene vilde blive ganske urimelige, dersom man med det samme gaar til at vedtage den strengere Bestemmelse om Indskrænkning. Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt kan jeg ikke nærmere dokumentere dette; men jeg maa henvise ærede Medlemmer til Bilagene til Betænkningen, hvoraf de vilde se, at der er Byer, hvor Antallet vilde blive i den Grad indskrænket, at det ikke vil kunne undlade at mærkes i allerhøjeste Grad paa Næringslivet i disse ganske smaa Byer. Men naar saa det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) tværtimod dette omtaler, at vi ville fastsætte Antallet af Bevillinger i hver enkelt By, er der jo slet ikke Tale om det. Det overlade vi ganske til vedtægtsmæssig Fastsættelse af de kommunale Raad. Det, vi gøre, er kun at sætte en Grænse, udover hvilken man ikke maa gaa, og det forekommer mig at være mest i Overensstemmelse med det Princip, hvorpaa de forskellige Lovforslag have bygget, og som jo ogsaa til at begynde med er lagt til Grund for den højtærede Ministers Forslag.

Der er talt om og stillet Forslag om, at Tidsbegrænsningen for Aktieselskaber skal udgaa. Jeg vil meget anbefale, at dette ikke finder Sted. Det kan have mærkelige Konsekvenser, idet et Aktieselskab aldrig vil afgaa ved Døden, i alt Fald ikke, hvis det har en saadan Formue, som efterhaanden en Bevilling kan blive. Med andre Ord, hvis man giver et Aktieselskab en Bevilling, vilde denne da eksistere til evige Tider, og man vilde kun kunne skaffe sig af med den ved en kostbar Ekspropriation. Vi have netop i Lovforslaget haft vor Opmærksomhed henvendt paa visse Aktieselskaber, som have haft en hel Del Bevillinger liggende, Bevillinger, som ikke bruges, og som vi have foretaget forskellige Foranstaltninger imod.

Der var et enkelt Punkt, hvor den højtærede Minister var betænkelig ved Forslaget, og det glædede mig egentlig at høre det. Han var betænkelig ved, at man havde tilladt et ubegrænset Antal af alkoholfri Beværtninger. Jeg erkender, at her er en Fare, og under Lovforslagets Behandling i Udvalget var den Tanke flere Gange oppe hos mig, at det var vist rigtigst at sætte en Begrænsning. Ja, jeg havde saa smaat begyndt at stille Forslag